

overhovedet ikke vil fremkomme indenfor vort Parti. Vi er fuldt og fast enige om vor Stilling til denne Sag og lader os selvfølgelig ikke rukke, selv om det ærede Medlem mener at kunne paavise Uoverensstemmelser.

Naar det ærede Medlem vil gøre gældende, at man ikke kan benytte Kritikken af disse Love til at anbefale det foreliggende Lovforslag, maa jeg sige: Jo, det er netop det, man kan. Mellem disse to Ting er der nemlig en overordentlig stor Forskel, idet det foreliggende Lovforslag bygger paa det frie Ejendomsforhold, hvorimod Jordlovene bygger paa det maskerede Statsfæste.

Det ærede Medlem mener, at jeg i Stedet for at slaa mig til Ridder paa Egholm, hvilket jeg mener jeg overhovedet ikke har gjort, skulde mane til Sparsommelighed og Nøjsomhed. Det er netop det, vi fra vor Side ustandselig har gjort under denne Sags Behandling. Hvis det ærede Medlem havde fulgt vor Stilling til hele dette Spørgsmaal og fulgt Agitationen ude omkring i Landet, vilde han have erfaret, at vi alle Steder, hvor vi er kommet frem, udtrykkelig har sagt: Hvis disse Mennesker ikke er særdeles energiske, flittige og nøjsomme, er der ikke Betingelser til Stede for, at disse Brug overhovedet kan bestaa. Det ærede Medlem behøver i det hele taget ikke at nære Bekymring for os i denne Sag. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at til Trods for ham og hans Parti er vi i Stand til ude omkring i Landet at tage en Debat op om Jordlovene og disse Loves Rækkevidde, en Debat, som sikkert fuldt ud kan staa Maal med den, som det ærede Medlem og hans Parti har ført i denne Sag. Det ærede Medlem er ganske i Uoverensstemmelse med Landbrugsministeren. Jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse, hvad Landbrugsministeren har udtalt. Det staar Sp. 4015: „Det har været det danske Landbrugs store Lykke, at vi i Tiden efter de store Landboreformer saa uforbeholdt og saa ubetinget gik over til en Besiddelsesform af Jord, der ikke blot helt og fuldt lægger Ansvar paa Jordens Bruger, men ogsaa fuldt og helt og urørligt sikrer ham og hans Familie Udbyttet af, hvad han gennem sit Arbejde nedlægger i denne Jord.“ Altsaa, den højtærede Landbrugsminister anbefaler med meget stærke Ord den Form for selvstændige Brug, som vi stadig har været Forkæmper for.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Jeg ser ikke nogen Uoverensstemmelse mellem Landbrugsministerens Standpunkt og mit. Landbrugsministeren har sagt, at det har været en Lykke for os, at vi har haft en saadan Brugsform her i Landet, som giver den, der besidder Brugét, det fulde Udbytte af sit Arbejde, men det vil ogsaa kunne ske efter Loven af 4. Oktober 1919. Det ærede Medlem Hr. Ulrich mener, at det er Besiddelsesformen, der har bevirket, at Parcellisterne paa Egholm ikke har kunnet klare sig. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Brugene kun har bestaaet et Aar, og jeg tror ikke, at det er det, at disse Parcellister ikke har haft nogen Købesum at udbetale, der har gjort, at de ikke har kunnet klare sig. Heller ikke er det det, at de har faaet en Byggesum paa 16 200 Kr., hvoraf de kun skal svare Rente af de 6 000 Kr., der har gjort, at de ikke har kunnet klare sig. Heller ikke er det den Omvurdering, der skal foretages paa Ejendommene, der er Skyld i det, for den kommer først om 4 Aar og har altsaa været uden Indflydelse paa det, der hidtil er sket. Det ærede Medlem kunde anvende sin Tid bedre end til her paa Tinge at søge at snigløbe — lad mig bruge det Ord — de Love, som efter min Overbevisning sammen med den Husmandslov, der nu foreslaas fornyet, vil vise sig at være til Gavn for vort Landbrug og uden Tvivl vil tilføre os nye Brug af ikke saa lille Omfang og nye Brugere, som det er af Værdi for os at faa.

Og saa vil jeg gerne bede det ærede Medlem læse i Landbokommissionens Betænkning Side 59. Han vil der finde, at hans Partifæller kun har taget Afstand fra Iste Punkt, 4de Stykke c., det er Omvurderingen, der skal udgaa. Saa kan det ærede Medlem læse det, hvordan han vil.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Naar det ærede Medlem Hr. Pinholt gør gældende, at det ikke er Bestemmelserne i Loven af 4. Oktober 1919, der har bevirket de fortvivlede Forhold, som i Øjeblikket er til Stede paa Kolonien Egholm, vil jeg tillade mig at spørge det ærede Medlem: Hvad er da Grunden til, at disse Mennesker paa Egholm sidder i det, som de gør? Sagen er nemlig den, at dersom disse Mennesker var kommet til at tage Jord paa Egholm efter den Lov, vi her er i Færd med at vedtage, vilde de have været deres egen Lykkes Smed i betydelig